

1924. Da dette i Overensstemmelse med Kommissionens Udkast ingen Bestemmelser indeholdt om Presseforsøelser, nedsatte Justitsministeren samme Aar et *Udvalg* med den Opgave at undersøge, om der var Grund til at foretage *Ændringer* i Presseloven af 1851. Dette Udvalg, for hvilket Professor Oluf H. Krabbe var Formand, afgav i 1926 en Betænkning med Udkast til en ny Presselov. Sagen var derefter til Overvejelse i Justitsministeriet, men uden at noget Lovforslag blev forelagt Rigsdagen.

Det i Februar 1938 fremsatte *Forslag* til en ny Presselov fjernede sig paa væsentlige Punkter fra de tidligere Udkast, men beskæftigede sig ligesom disse navnlig med Spørgsmaalet om, hvorvidt man kunde blive staaende ved den nugældende Presselovs paa et fingeret Ansvar baserede Ansvarsregler, der ofte vil ramme andre end de virkelig skyldige, eller man skulde gaa over til en Ansvarsordning i Overensstemmelse med den øvrige Lovgivning, der forudsætter, at Ansvar saavel i straffemæssig som erstatningsmæssig Henseende kun paalægges, naar Skyld kan paavises. Ved det oprindelige Forslags Udarbejdelse havde Justitsministeriet raadført sig med Højesteretspræsident, Dr. jur. Troels G. Jørgensen og Professor, Dr. jur. Stephan Hurwitz. Man havde endvidere forhandlet med Repræsentanter for *Pressens* forskellige *Organisationer* om Forslagets Indhold, og dette var derefter blevet ændret paa væsentlige Punkter.

Lovforslaget undergik i Folketinget enkelte *Ændringer* (vedrørende §§ 9 og 10), som enten var bragt i Forslag eller tiltraadt af det om Sagen nedsatte Udvalg. Betænkningen fra Udvalget var enstemmig, og Lovforslaget blev i Folketinget vedtaget med Tilslutning fra alle Partier med Undtagelse af Danmarks kommunistiske Parti, hvis Ordfører (*Aksel Larsen*) fandt, at Loven af 1851 paa alle Punkter var at foretrække for Lovforslaget. I Landstinget vedtoges Lovforslaget enstemmigt. Fra flere Sider gjordes dog i begge Ting den Opfattelse gældende, at en ny Presselov i og for sig ikke var stærkt paakrævet, ligesom der rejstes Tvivl om Hensigtsmæssigheden af enkelte af de foreslaaede Bestemmelser, derunder angaaende det i §§ 9 og 10 omhandlede Berigtigelsesnævn. *Oluf Pedersen* (D. R.) ønskede, at Nævnet skulde glide ud, og *Gunmar Fog-Petersen* (R. V.) fandt det ikke paakrævet; det vilde efter hans Opfattelse ikke komme til at spille nogen nævneværdig Rolle. Som Ordfører for Venstre udtalte *Esther Malling Pedersen* i Landstinget, at hendes Parti kunde slutte sig til Lovforslaget, om end det skete uden synderlig Begejstring. »Alt hvad der angaar det frie Ords Stilling, er netop i Øjeblikket et saa ømtaalt Omraade, at det efter vor Opfattelse havde været heldigere